

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 246/2022
22.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Радмиле Драгичевић Дичић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Јелене Васић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-862/20 од 24.12.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 921/21 од 20.12.2021. године, на седници већа одржаној дана 22.03.2022. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јелене Васић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, у вези члана 70. став 1. Кривичног законика па се **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 921/21 од 20.12.2021. године, тако што Врховни касациони суд окривљеног АА, са личним подацима као у списима предмета, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 2 године у коју му се сходно члану 63. Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 10.02.2020. године до 24.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К-862/20 од 24.12.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика и за исто му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и применом члана 67. Кривичног законика опозвана је условна осуда изречена пресудом Основног суда у Новом Саду број К-760/17 од 13.06.2018. године, правноснажна 06.07.2018. године, којом је окривљеном утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци, а која се узима као претходно утврђена и окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 5 месеци, у коју се сходно члану 63. Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 10.02.2020. године до 24.09.2020. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да Основном јавном тужиоцу плати износ од 117.211,15 динара у року од 10 месеци од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док трошкови кривичног поступка настали пред судом који се тичу заступања малолетног оштећеног од стране пуномоћника и спровођења окривљеног из Окружног затвора у Новом Саду

и вештачења падају на терет буџетских средстава суда и окривљени је ослобођен плаћања паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 921/21 од 20.12.2021. године, делимично је усвојена жалба Основног јавног тужиоца у Новом Саду и пресуда Основног суда у Новом Саду К-862/20 од 24.12.2020. године је преиначена само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеном ААза кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика извршеног на штету малолетног оштећеног ББ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, утврдио казну затвора у трајању од 2 године, док му је као правилно утврђену узео казну затвора у трајању од 8 месеци из опозване условне осуде изречене пресудом Основног суда у Новом Саду број К-760/17 од 13.06.2018. године, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 4 месеца у коју се сходно члану 63. Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 10.02.2020. године до 24.09.2020. године, док су жалба Основног јавног тужиоца у Новом Саду у преосталом делу, као и жалба браниоца окривљеног АА, одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног, адвокат Јелена Васић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и побијане пресуде преиначи у делу одлуке о опозиву условне осуде изречене пресудом Основног суда у Новом Саду К-760/17 од 13.06.2018. године или да побијане пресуде укине у целисти или делимично и предмет врати на суђење првостепеном или другостепеном суду, а окривљеног ослободи од плаћања трошкова кривичног поступка у смислу одредбе члана 264. став 4. Законика о кривичном поступку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљеног АА, адвокат Јелена Васић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 921/21 од 20.12.2021. године повређен закон на штету окривљеног, обзиром да је другостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији правноснажно одлучио о опозваној условној осуди из пресуде Основног суда у Новом Саду К-760/17 од 13.06.2018. године и казну из те осуде узео као утврђену, иако је протекао рок за опозивање условне осуде.

Наиме, пресудом Основног суда у Новом Саду К-760/17 од 13.06.2018. године, која је постала правноснажна 06.07.2018. године, окривљеном је за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика

изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 2 године не изврши ново кривично дело.

Одредбом члана 70. став 1. Кривичног законика, прописано је да се условна осуда може опозвати у току времена проверавања. Ако осуђени у том времену учини кривично дело које повлачи опозивање условне осуде, а то је пресудом утврђено тек после истека времена проверавања, условна осуда може се опозвати најкасније у року од једне године од дана када је протекло време проверавања.

Из списка предмета произилази да је пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 921/21 од 20.12.2021. године преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду К-862/20 од 24.12.2020. године (којом није учињена повреда кривичног закона што је Врховни касациони суд имао у виду) у делу одлуке о казни и окривљеном правноснажно опозвана условна осуда из пресуде Основног суда у Новом Саду К-760/17, па је другостепени суд казну затвора у трајању од осам месеци узео као претходно утврђену и изрекао јединствену казну затвора, на тај начин Апелациони суд у Новом Саду је повредио кривични закон из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 70. став 1. КЗ.

Наиме, правноснажном одлуком суда условна осуда окривљеном изречена је 06.07.2018. године, па је рок за опозив условне осуде окривљеном АА истекао дана 06.07.2021. године. Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 921/21 од 20.12.2021. године правноснажно је опозвана условна осуда након истека законског рока за опозив.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвајајући као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, преиначио побијану пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 921/21 од 20.12.2021. године у погледу повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези са одредбом члана 70. став 1. Кривичног законика, ову повреду отклонио, осудио окривљеног на казну затвора у трајању од две године са урачунатим притвором, налазећи да је овако одмерена казна адекватна утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима у редовном кривичном поступку, те да је нужна и довољна да се њоме оствари сврха кажњавања прописана одредбом члана 42. Кривичног законика, чиме ће се у потпуности остварити сврха изрицања кривичних санкција како у односу на самог окривљеног, тако и на плану генералне превенције.

Из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић